

Intervju i mars 1924

LUNDSS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Högadde Herr Docent von Sydow. —

Först av allt vill jag tacka Eder för den bok, som jag nästan oförtjent erhållit i pris för Mårtens gäst tävlingen, denna bok har mycket inte reserat mig. — Jag tager mig friheten att sända Eder, Herr Docent, några uppsatser, kanske allt för tyfligt skrivna, men jag ville motivera spålen till att värda sina plagg för att blias av med trollen. Ni vet väl att gamla gammor är pratsamma, så om jag, finner Ni det för långt och ej vill läsa det, så har Ni trotsigtvis en stor pepparskory der synket skräp samlas. En fråga skulle jag önska att få besvarad, är de endast Skånes och Smålands formminnen som inte reserar Er eller önskar ni sådana även från Östergötland? Vill Ni att jag sänder Eder, vad jag har kunnat reda på? — Väderleks och anns bemerkelsera. Gär hade jag fört samlat.

Med utiärkt högaktning

Helgeslatt Sja

5/3 - 1924. —

Anna von Rosen
född Barnekow

Yrkedom v. f. 1924

1517

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Högadla Herr Docent —

Jag har ej säge Eder Sveres smärtanet jag —
kände. Det då jag ett par dagar efter min förra sin-
ning såg att Eder hustru var död, och fann hennes
blägdist mitt brev hem, huru man än må —
vara förberedd på en sådans händelse. Och om
man än har aldrig så mycket resignation och
Christlig undergivankel häste man dock i
hjertet känna, det. —

Nu sänder jag änigo några eggnatser
om de kunne vara av något intresse
för Edra samlingar. Med utriktat

Högakting
Gunnar A. Rosén
född Barnkroos —

Visa, följe plikt, tas i godt. Saligas. 1.1

Knäppa till min. Fritestads klockare. sjöngs i Skåne
1517 v min. angdosa

Fritestads klockare, i Fritestads by

Han får inte sjunga för Nils Thorsen

Nils Thorsen tar hela församlingens ly

De väller han å så stiver i nosen

För de knäppar i en fäll

Å för rättvis å de kväll

Å rättvis så kan ja inte mera

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

++

Ja, gångar mej upp ute kökets spis

och derifra ser jag Idets gata

Å derifra ser jes Morarpe gäskivari

Å Tägarp öf Fosterungs-lada

För de knäppar i e fäll

Å för rättvis å de kväll

Å rättvis så kan ja inte mera

++

Å ja har gått te arbete på Skarhults goss

Å madrären haer ju buri.

Me Askus å me Kongen har jag sätta te bors

Me deen har jag ~~druckit~~ ätit och surat

För de knäppar i e fäll

Å för rättvis å de kväll

Å rättvis så kan ju elö inte mera

(1982)

När kreaturen släppas ut från båt

Då jag hört att det skulle vara någon ceremoni när kreaturen släpptes ut såade jag lust att vara med derom, först stäckes en skarp slipad kniv under tröskeln, för att horna skulle gå över, skarpt stål att att ingen trolldom skulle "bita på dem", sedan hördes det ned i halsen på varje ko en salt sill bestukken med tjära hoariga fejsen (fjäset = ladugården, fejsen = ladugårdspegan) riskade nu got i örat på varje ko, jag fick sedan veta att hon sa "Kom hit tillbaka, här är ditt hem, följ ej lockende troll" därpå fördes alla hornen ut under tystrad, intet hujtan eller prat, fejsen och jag gingo före dem till betshagen och de följde oss lydigt, visserligen påcklona av andr som gingo efter dem, under vägen tilltalade jag pigan e gång men fick intet svar, i den tro att hon ej hört mig fråga, svarade jag den men då hon ändå inte svarade tog jag - på hemvägen sade hon "vet inte friku innan att man inte får tala när man släpper kreaturen i vall, nu följde de mig, men om jag svarat hade d sprunget återtagit, och inte längre varit onig lydiga —

Krys Källan

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Då jag för 60 år sedan kom hit ville jag höra
lite sagn om trakten, en gammal grubbe berättade mi-
da att på en liten bondgård i min nähet levand Krys
Källan, mannet skulle förr ha varit kungs källan och
hade i sin sengdom hört att der förr skulle varit ett kor
upprest vid källan, jag har sedanare hört att namnet skil-
lades kommit av Kristus, att nog källan ansågs vara
helig och att dess vatten hade en underbar läkande-
kraft. Hilst på midsommaraftonen infanns sig der
många sjaka och med värkande lemmar, de opprade
källan, drucko av dess vatten och tvällade sina giktbrut-
lemmar därmed, det var den tiden helbrigda gorelse.

Korset är nu borta, namnet förändrat, men källans
vatten är like klart, men tron på dess undergorande krof-
kraft är borta. Minar båda små gosse som ej ännu var
i skolåldern hörde denna berättelse och mig ovetande begär-
de sig till källan som seni små skatt sökare och kom
tillbaka helt glada, de hade rotat der och funnit en del
koppermynt från Carl XI:s - Carl den XI:s tid, några smarre-
na liten ring samt 2 Gulds en daler s.m. hvilket visade att
källan begagnades ännu på den tiden, jag gillade de
ej att de tagit detta utan istället de gå tillbaka och
dölja det i källan så godt de kunde. —

Fro och asigter om hvarjshandels

När smör packas ned i en bytta gör man gerné med skeden ett kors över att intet ont shall kommas vid den. Likaså görs med sidan av handen ett kors uti degen. Det är annu en överlegelse hos folket att korset hjälper mot allt ondt och isymmetet mot troll som tror smyg ikring man ser derföre kors målat eller enskuret på ladugårdar, trösklar, och för övrigt lite här ståas.

Om skatten skräckta på dagen kommer det sakert framunder, men skräckta de på natten då äro trollen säkert framme.

När man sör om en deg skall man föra skeden medecke från vänster till höger, och ej tvärtom att ej trollen förstöra baket. - När du bakat biss ska kasta ett kol i lugnet så lyckas nästa bak.

Man får ej legga ifrån sig en brödkaka med bottens egypt, då sker en olycka, maniga säga att det förläychas ett skepp, vändet kölen egypt.

Man får ej geva katten smörgås då får man intet smör när man känner. Mötet man en katt shall man spotta 3 ggr. mötter man en kerring så hif det knappt, ja då är best att vända om. Springe en katt över vägen framför vagnen eller slädan så betyder det otur.

Om man ser döda spindlar får man sorg. att drömma om döda personer betyder förgelelse. - att drömma om eld, att fö hön om kärlek och förlösning

Ostergötland
D. Vifolka
Sn. Tjärn

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1517 Appt. av ^{von} Boen
J. Larsson

Jul och Pasksedan

Under mellandgårne vid Juletid får inga ~~sy~~
gå omkring (dvs. Spinnrockshål = man får ej spenna
vid julbake) bakes kusar ^{PC} m fl. sorters otta bröd
ingen fattig, ja Knäppast någon får komma in i köket
utan att få något bröd för att inte bera ut lyckan,
även bakes en stor kaka ^{PC} med hål omkring,
helst av vörtdeg, den ^{PC} hänges på väggen
och när vårabötel begynner får oxarna haas sin bit
av denna kaka. — När grynen kokas till korven &
man ej gäpa; en slant (ej av koppar) lägges i bottens
på grytan, då blir korven drygg och spricker ej när
den kokas, på en del ställen brukas att man ska
hjälpa och skrika av alla krafter när korven ^{stommas} kokas.

Om det ~~storn~~ Julnatten blir det ett soart och härt av osk
många. Stora mån skola dö. — Enfulla Palmsonsdagen
och Skärtorsdagen får ej något hjul gå (= Spurva) ^{a. (u. l.)} På Längfres
gen får man ej åta mjölkmat för att undanvara bolder, ej
dricka vatten, ty så mycket man dricker den dagen lika mycket ska
man svettas under sommaren; på ^{a. (u. l.)} postkasten brukas att tända
eldar etc, och borras hål i berg som fyllas med kruktill posten
såsom det förr sedes att skyta påskkarrningar, även bruk
att skriva påskbrev - der endades en fjäder besmod. med tjara
ett horn, en liten kvast och en egnslakor, utan skriften var
konst och raka, smörja horn
såndar jag till resedan. —

Herning Brook.Märke
ängel

Ut Herninge by, som fördöm tillhörde Span
nars likasom dess herrman efter enskiftet bodde
fördöm en Jätte som hette Herning Brook, lag
ständigt i delo med en annan jätte, som
bodde i Humlarp, ej långt ifrån Herninge, ha
kallades vanligen Kung Humlo, möjligen
att Herning Brook ej visade den andra
tillhörig aktning emedan han kallades
Kung, allt nog det kom slattelegen till en
het strid emellan dessa båda jättar varve
Kung Humlo segrade och högg han huvude
av Herning Brook. — Derefter grävde han
en stor grav och begravde honom, sedan
satte Kung Humlo stora stenar kring graven
för att jätten Herning ej skulle gå igen och oroa
honom, och graven var så stor, att man välv kus-
de se att det var en jätte som lag der, denna
grav och stensättning finns ej i min barn-
dom, huru det nu är, vet jag ej; — Folket berät-
te, huru de ibland kunde föra, huru han
sökhade och arbetade i graven för att komma
upp, men kanske att det var att det susade
i det stora trädet, en gammal Ek som växte
i graven, den är nu nedhuggen, det vet jag

Spannarsps sagn

Spannarsps stod länge obekott till dess min far ge
nom sin hustru ärode gården efter hennes mor, hon
hade återigen ärvt den efter sin mor, men båda dess
hade egna gårdar. Min morfar egde Fröllinge i Helle
han hade sål Spannarsp under eget bruk det reste med
och såg till det, men bodde där aldrig, dock hade han
hushåll, mejeri m.m. Den som skötte mejeriet var längre
och hon försäkrade mig att det i tredje vintern bodde
en tomte, naturligtvis med röd Tomtekruva och en svart hund
"barriiga dag" voro de toungrna att bändla deruppe och sätta
upp en skål med söt mjölk, när de kommo upp kunde
de se att mjölken lagat i den, och ett par gånger gjastad ho
att de lyckats att få se en skynt af tomten eft och hundens
för övrigt var mjölkem alltid utdrucken. Om det ej var
soprat och rent i köket och de övriga rummen, så var
det ett sädant ovisen i huset, att man ej kunde sosa å
synes att tomten gjorde negla. För övrigt att det ga
rätter i huset kan jag intyga, Min far hade en gång besökt
den van Baron Nils Gyllensterna. De möttes en gång es, stod
zutta i sjuks stora trappan - För all del, sae Kungl. tag där
vara på detta släkte, det är den gamla svenska husriten
vars släkte häller på att d' sit. - Min far förlade mög
uppmarsungen, ej under att den fanns rätter under den
tid Spannarsp var obekott var det sätts uppbyggt i enda
rum i andra vintern, och i den nedre var ast-kruva
och m. —

Sagan om Gärpe

8

Hedgåslätt i Östergötland ligger vid en botten ej

Kilarpsjön, som går upp till trädgården, mitt ut i sjön lag
förr en ö, nu är det en halvö på vilken ligger en ruin av Gar-
slott detta slott är så omtala beskrivet dels av äldre forskare
dels i nordisk fennitieboks nya upplaga samt i Ridderschts
Östergötlands beskrivning att jag förbigår det, vill endast be-
räkta en saga desiprān, så som den berättades mig av en ga-
här, den är dock så ologisk, att jag tuckar att berätta om

En afton visade sig för en ung arbetare en gammal
man, som såg ut som en gammal krigsmann med ett långt
vitt skägg, han sade: Gör mig och lyck mig unge man
då jag lämnade Gärpe slott blev min hund borta där,
Gå nu dit, nyckeln till porten sitter i densamma,
öppna nu denna, så att min hund kan komma ut
gå sedan in, den står många priser med guld, n
för taga en till belöning för den tjänst ni gjort mig, me
tag ej mera än en, och öppna ej denna förr än efter 3
dygn, och lägg sedan pengarna i jord annars för-
svinna de." "Huru skall jag kunna utföra detta - sade arbet-
aren - Slottet är i ruiner, och det finns ingen bro som för dit.
"Pro mig och gå dit som jag sagt". Arbetaren gick till stranden
och se! då låg bron där som i forduas dagar. och slottet
som förr, arbetaren gick dit och öppnade den tunga porten
de resade en stor hund ut, och försann. Arbetaren g
in och tog en gummunge gräsl, han lydde rödet om än ej
fullt bokstavligt, han lade ej pengningar i jord men fö

Koppte istället jord för desamma och detta
var som det förr heter Flargslätt om Falster

På Helsing slätt ågor ägor finnes den fortrallade skogen
denna är icke ett namn som nöntidens givit den, utan
har den kallats så sedan lång, lång tid tillbaka, och da-
namn har trotsigen uppkommit derv, att den finnes en
hel del landstads kringkastade, de skogen var mycket tät
och man vid vandringen där var torningen att vika ån å
åt höger än åt vänster för dessa klippor var det naturligt
att man lät förvända sig... En dag kom min Rattars
Lärare, Clara Svensson, upp till mig och berättade:

I dag hittjag på att bliva lust förfölld i den fortrallade
skogen, jag kände att gå nära den och fick då se en liten
häxunge, som satt i hockkrupet och synde sig vid en buske
jag tankte, den skall jag taiga och bäre upp till Fäderön
men just som jag skulle taiga den så hoppade den
till nästa buske, jag följde den lilla stekaren som
narrade mig allt längre in och så ett, tis tre var för
svunnen, och när jag såg mig ikring, så var jag nog inn
i den fortrallade skogen, jag kunde nu förstå, att det
var en trollhare, som var utsänd för att märka om ig
i skogen, jag gick och gick och kunde inte hitta ut,
men så kom jag ihåg, hur min gamla mor sah at
men skulle göra, då man kom ut för söderut öfver
tjyg, jag tog av mig min kjortel och vände avig-
sidan utat, och se då hittade jag genast ut.

I mina föräldrars tid fanns det på Spannars backen ha
ungefärligen stor skog, Skogen dör var juren men ungefärligen min
te och skogen var en runda kulle och översta den en stor Eke, folkt
et berättade att i dennek hede 7 Snapphener blivit hängda, man
hade sedan grått med dem ikring Eken men då man ej kommit
nog djupt ned hade de lagt stenen över sig och Kastat jord över
deras huvuden uppställt; Det berättades och troddes att
man ibland om nattarna kunde höra dem sjunga sig.

En dag under min barndom var det slakt på Spanna
och en torparehustru som ofta brukade hjälpa till på gården
var framkallad. Det blev nog sent innan hon skulle gå hem,
och hon hade brötton. Andre dagen när hon kom fram
berättade hon, och berättelsen gjorde ett så starkt intryck p
mitt barnsinne, att jag tycker mig ännu kunnat se och höra
hennes, hon berättade: Så jag skulle skynda mig, för quppen
och ungarne väntade nog på mig i så tag jag en genomsyn
genom skogen, men tankte, att jag skulle apta mig att
komma nära Snapphene ekem, men han det ber till,
så kom jag det och fört höra de sjungande sig, jag tog
till att springa men de sprang utefter mig, och voso så
att de nästan trovade mig på hålarna. Så att jag
viste mig ingen levande vid, utan jag tog av mig min
troja och vadsle avig sedan sätet där faste de, att de
kunde få fatt i mig, de tog till att skrika och springa
tillbaka. — Dessa två berättelser visar, att samma
tro fanns i Spanne som häruppe, att om man vänder
att plagg avigt så blir troll och annat otjäg förföllad
(vänd)

Jag hör ej skaffa de berättarandes intyg på, att det
så tilldraget sig, de äro boda döda men jag
kan försäkra, att det så berättades för mig—

Anna von Rosee

född Barnelund

Jag finner att denne tro, att man genom att vända ett phryg
avist han här trolles, är mera utbredd än jag visste, min
herrjungfru hade hört av sin Mormor att det så skulle göras
och min gamla trädgårdsmastare som är ifrån

Småland sade, att det ännu brukades, om man trödade
sig uttill för troll — han har varit här i 16 år och första
dret brud husens hustru gatt i den fortrollades krogen —
"nå vände hon kjolen avig?" — ja, det är bra att be-
räkta det, men det gjorde hon —

Barnmorskan här berättade omg att d^o barn födes brukar folket ännu att tända ljus, och att ljuset skall brinna både natt och dag hos barnet ända till dess besett blivit döpt. Ut i det första badvattnet shall litet ha helst glödaende kol ur spiseln läggas i badvattnet för att barnet shall få hemtreonad. - Efter badet klädes barnet i ett gammalt linne, dock trodde hon att detta var mest av ekonomiska skäl, ty det första linnet som barnet haft på sig skall överklorigen brännas upp. -

Om barnet ovtur skriker och är ~~hinkat~~ sⁱ tros, det att den har fått ett trollskott och d^o måste detta skjutas bort, Hos hede aldrig varit nervarande d^o detta skedde men kom en gång in uti ett torp der de just gjort det der stod en gammal böse hund mot väggen, men huru det tillgick visste hon ej, jag antager att det tillgick ungefär som när de sköt bort trollskott på kreaturer, Min Man var en gång nära= rande när det skedde över en sjuk ho, de gjorde g^on dat om de först gav den sjuka av den medelvis han län= nade. - Två karlar höll en sättning över den sjuka = sⁱ sade den ena med hög röst, "Nu skjuter jag bort det onda" - och därmed sköt han sⁱ stängen en liten kamrat som sade med lika hög och fräg= tlig röst "Ne gick skottet över hon och allt ondt gick bort" - Därmed lyfte han stängen över krukturet.

14 April (Föbarkens) skall man se sina arter och
25 Maj (Urbans) ska man se sitt lin
27 " (Boda) lägga gräskor och bonur
18 Maj kommer Erik med av dessa dagars sätter
29 Juli. Haf med kaka -
20 Dec. (S:t Jacobes) klar med solsken förr vi sträng vinter
10 Juli. Sancte Knut. drivna bondar med lisen ut
Öska i Mars betyder Storm, Krig, och etsamt fruktan
Kan man ej vara säker för frost den matten
Flott väder är att vänta om himlen är be-
strodd med sma drota och den lekenende ullloppar
och fläckarna i månen synes svarta -

Vra Skånska ord åro

Midtata vag - = genoag
Efter siosta var - = halles härecippe Bull sommare
en medan den oftast infaller 7/1
Trotta på = tränga på -

Helsingstads Självstyrka

Antikvar i nov. 1923

1517

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Högadde Herr Redaktör!

Märten 1923. i nov.

Då en släktunge i Malmö sådde mig ett
verkligt av Sydsvenska dagbladet Socialisten med en
uppmärksamhet att som gammal Skånska upptecknare
hade jag mindes från den tiden. Här jag full-
gjort det, så godt jag det kunde men tro ej att min
uppsats är något givande, jag förbi gick släkten
säsong nägot annat och sach att det bevarades ja
att skriva derom, vid snart fyldde 90 år kan jag
ej lita så noga, jag har därför skrivit det på et
tilläggs blad, men meddelat X är det lätt att in-
foga det på rätt ställe. —

Med utmärkt högaktning

Anna a. Rosén
född Barnekow

U

nov. 23
UNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1517

15. [Oppet. han. Rosent.]
J. Brorckors

Under min ungdom, d.v.s sedan omkring 1840 och 1850, var Mårtensdagen i Skåne en familjefest, som emotogs med glad förvänta. De samlades gärna släktingar och vänner på större godset, där var det munterhet och glädje för alla ettor för gässer, men de anade nog vilken stor betydelse de hade vid detta tillfälle.

De höll föret på att gödas, det var ej endast de gäss, som var uppfödda på gården, den tiden skulle hovige torpare eller arrendator på bestämdag komma fram till gården med ett visst antal gäss, jag vill minnas att ingen gäss fikk väga mindre än 12 dö, men så dåliga ville ingen komma med, so de mindre behölls niojan eller annat hemmet, så färgt var säkert iortet hem där de ej åto sin gäss på Mårtens afton.

Den dagen, då gässen kommo, var det stor gästabud uppkundat vere i folkstugan, där alla gäsmorna vältagrades, Min Mor stod sjölo så vänlig och språksans ibland dem och talade med dem alla om deras forshållanden, der sädgjordes om väfnader, sjeckdomsgrar barmungear, allt skulle manna ha reda på. Jag följde natiertvis med henne med om minnes, att jag merordlts haft en stor gråse samller med, som min Morro hafat, och lågt in i papper, och som jag delade ut till

9)

Nov. 28
LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

16

1517

geommorona, att de skulle give sina barn, haende deres munn, och dem själva; detta kan anses som smäsker, men sakert är att det var ett intimare förhållande mellan hustrunder och underhavande på den tiden, och jag har ej många mänga där seduare hämtat värken ur derao. — men återvänden till våra q-

Dagen före den stora gås slaktet drogs alla gösarna ned till stora dammen, blev en glädjedag för dem, det blev litet och plaskande i vattnet, de grätsade sina fjädrar och viftade med vingarna, de tänkte nog, att begynner vår frihets tid, vi hara det nog bra och hara fått riktigt med mat, men hara intjatt fritt / inte fått sinna i krig, nu är det bra, och dermed doppade de huvudet ned i vattnet; där de på grädden fina och svalkade hemut, funno de sin stora räntvättar och frisk halv eftersöld, överallt derinne, & de kunde tänka så tänkte de nog, och hoad mänsiskorna äro smålla, och så stoppade de det under vingene och soannade glade. — men morgondagen rändades ~~och~~ ^{da plackades de ut....} (det sorgespel som då var med om förtiga si med tystrad).

Plackades och fina buros de in i köket, där de sorterades, hvilka som skulle vara till Herrs, plets bord, till folkets bord, till gåsseytan till rökade gåsbröd m.m. Det var arbete med blod,

tillägg
tills 9.)
X

och då pluckades ut ur sin smörringom, &
slakten börjades mycket tidigt, till jag hörpås, &
de stackars gässen varo så grovaktiga att de knapp
hurra att fåta haad som förestod; de lämnade
genast till tio, som varo väl vana att slakta gås
(möjligt att de varo fler) dessa laga var sin gås en
sina knän, där de arma offrarna sätts som att ett
ett skräckstod och kunde ej röra sig, blundet böja
med mot halsen, med en skarp stiped uppdrass till
penningkniv gjordes att raskt stick bakom halsen och
blodet strömmade ut i en kittel, som de slaktar
hade emellan sig.— Allt som gässen blev slakta
varos de efter hand inuti folktugan, dit ett s
bukkar var inburit, pigor och gammor sätta o
alla kläddes i vita förkläden. De varo färde
att genast placka av fjädrarna uti karvet, ett os
dylikt stod för duns räkning, ringarne avskurades
en del grövre gammor drogut till skrivpennero

Det arbetades med liv och lust för att hinna
förra alla gässen färdiga, det går mestigen late
att placka utt av fjädrarna, innan gässen be
slöts kalla:— Den andra dagen

Pluckade och fina?

9.)

18

ist nu om.

Anteigen var allt färdigt till ett värdigt fir
av Mårtens, hufvudet, som den tiden var obligatoris-
tets Mårtens, jul. och Pask, var färdig - och snart h
gästerna anlände, somliga varo hämtade, andre
hade egna ekipage, de flesta varo väntade, men
kommo en del oväntade, men alla varo välkom
Gästarnas varo alla i ordning, det var ett h
de och pratades av alla krafter, skrattades. Alla
mantra att träffas, så kom middagen - att soni
som nästan kunde räkna för en middag, - alla g
satto ekrig det om än i spridd ordning och i
middagen med hufvud, Svartoppa och s.l. ho
soppa, det är dearsa var, men etan blod - n
med äppleskyltar, gäskriset på fet garnérat
stekt blodkorv, stekt leverkorv med ruisin uti och s
äppleskivor - sedan gås fylld med äppleer or
svishau och sist spettekaka eller smörbukelse
Det åts och pratades, man gjorde sig inte b
det var så mycket, man ville fråga de kura
värmerna om, så mycket man ville berätta,
tiden var det ej frågan om elegante locketter
eller fina viner, slakt kärlek och vänskap,
var krydden på maten, enkelhet muntlighet or
sölvilja rödde, men nuvarande finare societet sk
nog ej gillat den glada otvungna tonen då.

Middagstimmen var alltid klockan 12.00 och o
m middagen tog längre tid än vanligt, så:

4.)

man dock god tid att hvila, promeneras eller
allt för att hänta nya krafter tills grädden se-
ljs och lampor blev tända och grållsvärds b-
var dekorerat med risgröt, giesen i nägen ny,
samt spettekaka och smörbukelser. -- Som jag tro-
dde väl mätta, när de gingo till 20. --

De följande dagarna upptoges av ett muntligt
7 geannarne emgänges bis, vi reste till dom¹, och de kom
till op. Gåsen var överallt huvudattraktion, o-
i alla hemmen varo talrika gäster samlade; &
småningom dröppte dock märkeus gästerna
och festen var ett minne blott, men man trog
och visste att ~~det~~ den nästa år skulle förengas

Hederlätt Sjä i nov. 1923.

Anna S. Rosén
född Barnkroa

(-90 årig)